

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roberti Tvrneri Devonii Oratoris Et Philosophi
Ingolstadiensis Panegyrici Dvo**

Turner, Robert

Ingolstadii, Anno M. DC. IX.

Robertvs Tvrnervs Martino Dvmmio Serenissimo vtrivsqve Bauariæ Duci à
Consiliis & Concionibus S. P. D. Stravbingam. XXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69598](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69598)

summè. hoc si cogites, defines expostulare; defines elicere, id est, defines hasitare de meo amore, etiam cum taceo. verùm, quando ita vis, non taceo, quin potius è mediis semper negotiis aliquid eripio temporis, quod imperriam nostro amori non tam augendo (summus enim est, vt augeri non possit) quàm alendo literis, scribe igitur quoties vis; aut rescribo, aut homo non sum. heus, penè exciderat. scribe aliquid de rebus Flãdricis certum, rarum, delicatum. non volo illa trita, quæ subeunt omnium stilum, cupio aliquid, in quo niteat & dictionis, & iudicij laus. intelligin? quale mihi ostenderas Leodij. reliqua proximè. nam vix erat nunc, hac vt potuisssem, imò non erat, nisi Daniel contrà, quàm solet, extorsisset hac à me, importuno tempore, prementibus negotiis, de particularum libro quod scripseras, nihil præstes: de epistola tamen illa parua, qua defenditur Admirallij caedes, si quid præstas, beas. Vale. Monachij.

ROBERTVS TURNERVS
MARTINO DVMMIO SERENISSIMO
vtriusque Bauariæ Duci à Consiliis &
Concionibus S. P. D.

STRABINGAM.

XXII.

Breuis ero, sic soleo cum prudentibus; liber ero, sic debeo cum amicis, quanquam videretur hac &

J J

breui-

breuitas nimis longa, & libertas nimis importuna:
 nisi te cognoscerem ita prudentem serioque amicum,
 vt ames etiam importunitatem in tuo, tuus sum, ac
 (ne in verbis putes fraudem) tuus sum sine fraudis in-
 uolucris tam aperte sincerus, vt nisi ames mea necessi-
 tatis importunitatem, non ames certè tua virtutis
 famam, vult Deus quosdam esse pressos, quosdam vult
 esse subleuatores. sunt illi diuina misericordiae parti-
 culae, hi diuinae potentiae stellulae. stellulae sunt paucae,
 quia potentia Dei est firma; particulae multae, quia
 misericordia Dei est lata. existis multis misellus ego
 sum, ex illis paucis felix tu es: vt nisi pressum etiam
 importunè interpellantem audias, subleues; videaris
 velle tuam virtutem latere, aut verius (quod non de-
 bes) Dei potentiam in tua virtute non lucere. nam
 Deus res meas videtur ea lege vinxisse, vt, quoties
 premit, quoties sternit, velit me aut stratum erigi,
 aut pressum subleuari à te solo. inspice singula. Roma
 impegerat mea nauis in scopulos, admouisti tridentem;
 ecce meam nauem tua tridente saluam, colo te meum
 Neptunum: Venetiis senserant mea vela procellas, o-
 pem tulisti; ecce mea vela ope tua facta recta, agnosco
 te meum Mercurium. Monachij iam nauigo in portu,
 sed in portu nauis a male fidus timeo pericula, quae à te
 solo possunt auerri. ac ne quid suspicaris grauius (om-
 nia namque haec tenus fluunt ad voluntatem) solos ti-
 meo Syrenum cantus, qui quod mellitiores influunt in
 aures, eò fallunt facilius, euerunt periculosius. vni
 clarius

clarius? dum istis diebus paro me ad stadium, accipio commodatò Virgilium, Ovidium, Ciceronem, Tertulianum, verum hi etsi tam suauiter cantillent, vt vix videar posse occludere aures, iis tamen hæreticorum scholiis, tanquam labeculis, perspersi sunt, vt cogar abstinere. ferendum hoc esset, nisi plerique siue conditionis, siue reconditioris literaturæ libri, qui in his regionibus impressi sunt, eadem pericula haberent. Syrenes sunt, illiciunt suauitate cantus; labes sunt, deterrēt censura pœna. eccas angustias. rogo igitur, vt à Nuncio Apostolico mihi exores facultatem legendi libros quacunque ratione prohibitos. quod facile spero te consecuturum, si moneas me magnam ætatis partem fuisse apud Calvinistas. & tenellum adhuc euomuisse illud venenum. adde me lauream principem esse iam consecutum in Theologia, vt si vsu non cognoscerem, quid esset in hæreticorum doctrina fraudis. studio iam didicerim, quid sit in hæreticorum fraude doctrinæ. etiam ille cumulus est, me fore Professorem Ingolstadiensem. & in illa arte, cuius omnes hîc libri aliquid habent picis. hæ rationes satis habent neruorum ad hanc facultatem exorandam, ad eam tamen exorandam facilius faciet illud, quod in hæreticos meditor fulmina. nam Ecclesia sum totus, idq; tam serid, vt me non putem sincerè Catholicum, nisi quid moliar ad euertendam aut certè cōmouendam Caluini turrim Babylonicam. Quare iterū rogo, ac (quod in re leui non solco) per humanitatem, charita-

rita-

ritatemq; tuam obtestor, vt, hac mihi à Nuncio impe-
trata facultate, viam aperias ad benefaciendum. hoc
sanè tanti mihi erit, vt beneficiorum, quibus me ha-
ctenus ornasti plurimis & maximis, hanc putatu-
rus sim formam, eamq; in tui in me amoris charita-
tisq; coloribus expressam, vt eius semper sim & admi-
raturus artem, & amaturus fructum. Vale. Mo-
nachij.

ROBERTVS TURNERVS
ANTONIO VVELSERO SERENISSI-
mo vtriusque Bauariæ Duci à
Consiliis, &c. S. P. D.

XXIII.

O Deos, ô homines, peccaui in cælum, peccaui in
terram, qui peccaui in VVELSERVM, sacre
literæ magnum cumulum dicunt adiectum peccato
eorum, qui se vaga & libera inficiunt Venere, quod
peccant in suum corpus. de corpore quantulum istud,
si conferatur cum meo monstro? peccaui in VVELSE-
RVM, cordis medullam, animi animam. piabo scelus.
lachrymæ? sunt nimis sicca. dolore? est nimis occultus.
cilicio? est nimis molle. pœna? nulla satis aut eluendo,
aut exurendo sceleri. solum id est reliquû in tua hu-
manitatis riuulis, quos mihi toties cum patefeceris
in tuo tantum & crepundis noto, iam ipsis medullis
notis-